

עפ"א 41026/03/16 - הרו אחזקות בע"מ נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 41026-03-16 הרו אחזקות בע"מ נ' עיריית תל-אביב-יפו
תיק חיצוני: 03-14-0000705

בפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מעוררת	הרו אחזקות בע"מ
נגד	
משיבה	עיריית תל-אביב-יפו

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט א' ברקאי) מיום 27.4.14, לפיה נדחתה בקשת המערערת לבטל את צו העיקול ולחלופין לעכב ההליכים.

להלן טענות המערערת בקליפת אגוז:

1. בתאריך 26.1.14 התקבלה אצל המערערת הודעה מהבנק על הטלת עיקול ע"י עיריית תל אביב, ללא פרטים נוספים.
2. לאחר פנייה לעירייה הוברר כי העיקול הוטל בגין קנסות חנייה שלא שולמו. התבקש פירוט הדוחות וצילומי הדוחות אולם הללו לא נמסרו למערערת.
3. בתאריך 18.2.14 הוגשה הבקשה נשוא הדיון לבית המשפט לעניינים מקומיים וניתנה החלטה. לדברי המערערת, טרם הגישה הערעור מאחר וחסרו לה מסמכים מהותיים.
4. לא צורפו לצו העיקול עותקי דוחות החנייה ואישורי המסירה כנדרש.
5. טעה בית משפט קמא בהחלטתו מיום 7.7.14 כאשר קבע כי חלף המועד לערעור. כב' השופט ביקש את תגובת המערערת לאחר התאריך שקבע שהוא המועד האחרון להגשת הערעור. לטענת המערערת, המועד האחרון להגשת הערעור הוא 8.7.14.

להלן טענות המשיבה:

1. המערערת לא הגישה בקשות להישפט לגבי הדוחות נשוא הדיון וחלפו כל המועדים לכך.

2. המערערת פנתה לבית משפט קמא רק שהוטל עיקול על נכסיה.
3. מדובר ב-43 דוחות חנייה והמערערת הגישה למשיבה רק שתי בקשות לביטול העיקולים בגין 2 דוחות בלבד.
4. המערערת לא ביקשה מעולם אישורי מסירה מהמשיבה.
5. המערערת ביקשה מהמשיבה צילומים של הרכב במקומות החנייה כשנערכו הדוחות וצילומים כאלה אין בידה מאחר ולא הייתה חובה ואף לא צולמו הרכבים החונים באותה תקופה.

דין והכרעה

לענין מועד הגשת הערעור - החלטתו של בית משפט קמא בנוגע לבקשת המערערת: **"לביטול פסק**

עיקול ולחלופין/בקשה לעיכוב הליכים" ניתנה ביום 27.4.14 והובאה לידיעת המערערת כדבריה ביום 18.5.14. ממועד זה החל מניין ימי הערעור ואין ספק כי הערעור שהוגש לראשונה בתאריך 13.7.14, הוגש באיחור. מטעם זה בלבד היה מקום לדחות את הערעור.

לגופו של עניין ולמעלה מן הנדרש, נגד המערערת תלויים ועומדים 43 דוחות מהשנים 2009-2012 ודו"ח אחד מחודש פברואר 2013. אין מחלוקת על כך שהמערערת לא הגישה בקשות להישפט בגין הדוחות הללו ורק לאחר שהחלו הליכי העיקול פנתה לראשונה לבית המשפט. לדברי ב"כ המשיבה לעירייה הוגשו שתי בקשות בלבד לביטול שני דוחות חנייה.

על הליכי העיקול ידעה המערערת כפי שצוין במכתבה עוד בחודש אוקטובר 2013 אולם הגישה בקשתה לבית משפט קמא רק ביום 8.2.14.

בנימוקי הערעור שהוגשו אין פירוט לאילו דוחות הם מתייחסים והטענות הספציפיות לגבי כל אחד מהדוחות הללו. אף לא צוין כי מדובר ב-43 דוחות. גם בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי בבקשה נשוא ההחלטה פורטו שתי פניות בגין שני דוחות ותו לא, אשר גם בגינם לא ביקשה המערערת להישפט. אכן כפי שבית משפט קמא ציין, המערערת איננה טוענת לא בבקשה שהוגשה לבית משפט קמא ולא בערעורה שלא קיבלה הדוחות ואיננה טוענת דבר שעשוי להצדיק שפיטה באיחור. דהיינו, למערערת אין הגנה בגין 43 הדוחות או חלקם. במסגרת בקשה להישפט היה על המערערת לבקש את העתקי הדוחות ואישורי המסירה אם חפצה בכך. אולם כאמור המערערת לא הגישה כלל בקשות להישפט ואף לא טענה כי לא קיבלה את הדוחות או חלק מהדוחות.

לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו בהחלטותיו או בשיקוליו של בית משפט קמא ואני דוחה את הערעור.

המזכירות תשלח את פסק הדין למערער בדואר, לבקשתו.

ניתן היום, א' אייר תשע"ו, 09 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

